

Spännande lek om makt i ny pjäs för förskolebarn

KULTUR Artikeln publicerades 9 juni 2019

Foto: Emmi Roosling. Det blir emellanåt riktigt spännande när Anna Hammarstedt låter hönan och vargen leka tillsammans i föreställningen *Nu är du en höna!*

Vem vågar leka med en varg? Det törs ena huvudpersonen i Ölands dramatiska teaters nya pjäs för förskolebarn, *Nu är du en höna!*

Nu är du en höna! En pjäs om frihet

Hon är just det, en höna, och mycket modig, får man väl säga. Men vargen har ju faktiskt lovat att inte äta upp henne. Och han är visserligen en stöddig typ men ändå rätt kul att leka med, i varje fall till en början. Men frågan är förstås: Kan man verkligen lita på en arg varg om man är höna och dessutom inte så stursk av sig? Det blir också rätt spännande, när skådespelaren Anna Hammarstedt låter Bodil Göransson's fina dockor, den tama äggskalsvita

hönan och den vilda, grårufsiga vargen, försöka leka tillsammans. Båda figurerna blir högst levande i Anna Hammarstedts fysiskt spännande gestaltning. Hon spelar själv med båda dockorna, som blir till små personligheter med egna djuriska, eller snarare, högst mänskliga drag.

Pjäsen väcker, liksom boken, massor med tankar på olika plan, om allt från könsroller till maktmissbruk och förtryck. Om vikten av att våga säga ifrån när något är fel, och att säga förlåt, när man gjort någon illa.

Det är en lek på ojämlika villkor, kan man konstatera, som så ofta i verklighetens samvaro mellan människor, små som stora. I pjäsen dominerar den stöddiga vargen. Han försöker

styra över den alltmer frustrerade hönan. Men när han försöker skoja bort sitt agerande morskar hon upp sig. Det är inget roligt skoj, skriker hon. Och när hon får suverän uppbackning av en hel kör med inspelade röster kan barnbarnet Juni, 6 år, som var med på föreställningen, inte heller vara tyst utan stämmer in i protesten: Nä, det var inget roligt skoj!

Foto: Emmi Roosling. Bodil Göranssons fina höna blir levande i Anna Hammarstedts händer.

Vargen var jättejobbig, tyckte Juni efteråt. Kanske kände hon igen sig från leken med andra barn på förskolan. Som vuxen känner man verkligen igen sig i Anna Hammarstedts både dramatiska och lekfulla tolkning av Barbro Lindgrens bok. Pjäsen väcker, liksom boken, massor med tankar på olika plan, om allt från könsroller till maktmissbruk och förtryck. Om vikten av att våga säga ifrån när något är fel, och att säga förlåt, när man gjort någon illa. Som all bra teater har den något att säga både barn och vuxna.

Men även om budskapet är allvarligt, är tonen i föreställningen lätt. Att publiken sitter på båda sidor om Tone Ougaards avlånga scenrum, ger också en stark känsla av delaktighet. Man är verkligen med i den här leken.

Det är inte bara spännande utan riktigt kul, när vargen dansar och hönan flyger. Peder Nabos poetiska och lustfyllda musik, inspelad av föreställningens egna Chicken Band, framhäver också både leken och allvaret i föreställningen. En stor varg kan låta som en bastuba, en liten höna som en mandolin. Äter vargen upp hönan? undrade barnbarnet oroligt, innan vi skulle se föreställningen. Men lugn bara lugn, slutet blir gott.

TINA JEPPSSON

Scen: Bylokalen i Stora Frö

Manus och medverkan: Anna Hammarstedt

Regi: Minna Krook

Musik: Peder Nabo

Dockor: Bodil Göransson

Scenografi: Tone Ougaard

Ljusdesign: Andreas Bernthsson